

על היחסים הѓשניים שבਆמצעיהם קיומו. הѓשניות לא קבלה קדשה בעקבות המצוות. רק עם מתן תורה נתן הפוך לבני-ישראל שעלה-ידי קיום המצוות, יוכל לעדן ולזפק את העולם זהה הѓשי ולעשותו למקום קדשה.

לאחר מתן תורה, כאשר תפקדים הוא לפועל בתרוקה הטוּם ולהפוך אותו למקדש לה, היה חשיבותם צריכה להיות מרגשת לא רק ברכות ניות אלא גם בעולם זהה, בגשמיות.

אלו לא היה חש העולם בחשיבותם של ישראל, וחסיבות זו לא הייתה מתבטאת ב�性יותם, הם אמנים היו חשובים, בבחינת "דבר שבמנין", ולא היה בטלים חילדה, אף בכוח ובחשיבות אלו הם לא היו מסగלים לפועל בעולם הזה ולהשפיע על הגשמיות. לשם כך היה צריך לספר את בני-ישראל בפועל.

הպנינו בא לבטא את חשיבותם של ישראל על-ידי פعلاה שוגם העולם הגשי רואה אותה וחש בה.

זאת גם מראה הקשר בין פרשת במדבר למתן תורה: דוקא על-ידי ה"מנין" שמעניק לבני-ישראל את הכוחות לפועל בעולם ולעשותו לקום קדשה, יכולם בני-ישראל לבצע את התכליות של מתן תורה.

(מעובד על-פי 'לקוטי שיחות' חלק ד, ע' 1019-2020)

להן אחד במילון לדוגמה מלך המלכים למלך וענ

תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד لتקופת זו

כ"א אייר: כ"ק אדרוי' מורה"ץ נ"ע קבע את מושבו בעיר (ליניגרא) פטropolis, בשנת תרפ"ד.

ג' סיון: יום קבלת הנשיאות (בגלו) ואdireת אמר הראשון על-ידי כ"ק אדרוי' הצמה צדק נ"ע, בשנת תקף"ח

ו' סיון: יום הסתלקת מורנו הבעל-شم-טוב נ"ע, בשנת תק"ב.
ז' סיון: הרב המגיד מעוזרטש נ"ע מקבל את הנשיאות, בשנת תק"א.

מעיין חי

רعيונות ושיחות לילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות
של
כ"ק אדרוי' מלך המשיח של"ז
מליאבאויטש

י"ל
לזכרו
הרבינית הצדיקנית חי' מושקא
ע"ה ז"ל

מונש על ידי
מכון לוי יצחק
כפר חב"ד ב'

שנת המאה לכ"ק אדרוי' מלך המשיח

בחקותי

פרשת במדבר נקראה תמיד לפני חג השבעות, ומובן שהענינים המדרברים בפרשה זו מתחום הכהנה לקרה מתן תורה. בפרשת במדבר מדבר בערך על-אודות מנין בני-ישראל, שבಗלו נקרא כל חטש במדבר בשם "חטש הפוקדים".

מהו עניינו של מבני?

מסבר במדרש שהסבה לבניין בני-ישראל היא חסיבותם: "נמשלו ישראל בערמה של חטים. מה החטים הללו נקנות לאוצר בניין האדם מונה אותן אחת לאותה, כך אמר הקדוש ברוך הוא שיהיו ישראל גנים בכל שעה". חתמה חשובה לבעליה והוא יקרה מאד, שכן בעל החטה מונה את סחרתו, כדי לדעת בדיק בכמה חטים יש לו. אולם הקדוש ברוך הוא אינו זקור לבניין. הוא יודע מהו הספר המדריך של בני-ישראל גם ללא גיניהם. אם כן, לשם מה מזוה הקדוש ברוך הוא למנות את ישראל?

ההלהקה קובעת כי "דבר שבמנין אינו בטל". מנית בני-ישראל גורמת להם להיות "דבר שבמנין" ש"אינו בטל". עם-ישראל מקופה באמות העולם, "בכבה בין שבעים ואבאים", והוא עלול חלילה להאבד ולהתבטל בין האמות. לכן מזוה הקדוש ברוך הוא למנות את עם ישראל, לעשותו לדבר שבמנין כדי שלא יתבטל.

אולם, דבר שבמנין אינו בטל, בכלל חסיבותו. המן אין גורם לחסיבות הנינה, אלא מהו סימן לחסיבותו. אם מונחים אותו סימן שהוא חשוב, ולא נשכלה סכנה שהוא יתבטל. אך גם היהודים הם דבר חשוב, בדבר שמנונים אותו, גם כאשר עדין לא נמננו בפועל. אם כן, לשם מה המן עצמו?

התודש במתן תורה הוא החיבור בין העליונים לבין התחתונים, בין חרוכניות לבין הגשמיות. המצות שקיימו לפני מתן תורה לא הופיעו

רש"י מבאר את המילים "בחקותי תלכו" – "שתהיו עמלים בתורה". מהו הקשר בין העמל בתורה לבין שמירת حقו בתורה? מהו המצוות יכולות שלשה סוגים: עדות, משפטים וחקים. "עדות" הן אותן מצוות המעידות על עניינים מסוימים, כמו בראית העולם או יציאת מצרים, שבת ותפלין. "משפטים" הם אותן מצוות שוגם השכל האנושי מחייב את שמיירתן. "אלמלא נתנה תורה" היה בני-האדם מגיעים להנאה זו בעצמם. "חקים" הם גורת המלך. אין מקום להבנת טעםם של החקים לפי השכל. "אוורה גורתני, חקה חקקתי".

כל הפליטים בלשון תקנש מזיקות. יש סבה לכך שהמצאות שאין מקום להבנת טעמן, נקראות "חקים" דווקא. למלה חקה יש משמעות נוספת: חקיקה. חקיקה שונה מן הכתבה בכך שהיא דרשת כוח רב יותר ומאמץ. פעולת חקיקה היא פעולה שכרכוה ביגעה, בעמל. "בחקותי תלכו" – תהיו עמלים בתורה. קיום מצוות שאינן מובנות דורש עמל. עובדת ה' בקיים חקים היא עבודה קשה ביותר.

כאשר יהודי לומד תורה יותר ממה שמתחייב על-פיו נכון, הוא עמל בתורה. העמל והגיעה בלמוד התורה מביאים לכך שדברי התורה הגלמים יחקקו בלבו של הלומד. אפילו לב אבן, אם הוא עמל בתורה נעשה לבו משיק ומלטש על-ידי הלמוד.

כאשר לומדים תורה מתוך יגיעה מגיעים למסקנה שהתורה עצמה ורhubba كل-כך, עד שגם העניים המובנים על-פי השכל, משפטים ועדות, הם למשה גבויים ונעלים יותר מן השכל. ככל שלומדים יותר וכן מקרים שאפשר להשיג את כל עמקה של התורה, והוא מרווחת ונשגבה מבינתו. העמל בתורה, המתבטא ב"חקות", שיק לך כל סוגיהם המצוות. (מעובד על-פי 'לקוטי שיחות' חלק יא, עמ' 318-320)